

Tweede plaats voor Nederland op Allan Gilbert memorial

Ruim een jaar geleden overleed op 52- jarige leeftijd de bekende Engelse wedstrijdvisser Allan Gilbert. Hij was bij de wedstrijdvisser niet alleen bekend van diverse WK's en de

Familie Gilbert met Henri Karremans

interlands tussen Engeland, België en Nederland, maar hij was ook een goede collega en vriend van de Nederlandse juniorencoaches. Hij was tot 2009 namelijk de coach van de Engelse junioren onder de 21 jaar! De interland werd in samenspraak met alle organisatoren dan ook vanaf 2010 opgedragen aan deze sympathieke Engelsman. Zijn weduwe kwam speciaal naar de sluitingsavond om de prijzen uit te reiken. Namens de Nederlandse coaches, deelnemers en Sportvisserij Nederland werd aan haar een uitvergroete foto op canvas van Allan aangeboden!

De eerste wedstrijd op het kiezelstrand van Hurst was er één om snel te vergeten. Weinig vis en een heleboel drijfwier op de haken maakte het voor de vissers erg moeilijk. Als je dan als Belg of Nederlander ook nog niet bekend bent met de plaatselijke omstandigheden, dan wordt het wel erg moeilijk om het Engelse team te kloppen! Door toch af en toe een enkel visje te vangen sprokkelden we nog genoeg puntjes bij elkaar om de Belgen te kloppen. Rob Punselie scoorde individueel met vijf vissen zelfs een keurige derde plaats met het vangen van drie zeebaarzen en twee lipvissen.

Kiezelstrand van Hurst

Remco Geuze met een brasem

De andere Nederlanders zaten met één of twee vissen bijna allemaal in de middenmoot van de 45 deelnemers. Alleen Frank Dekker en Henri Karremans, die in de met weinig vis bedeelde sector A hadden geloot, behaalden geen vangstpunten. Tegen het einde van de wedstrijd werden er nog enkele grote lipvissen gevangen. Ook Wibo Boone pakte er één, maar deze vis had ook de haak van de buurman in z'n bek, waardoor de vis niet telde! Jammer want deze lipvis van maar liefst 52 cm was de grootste vis van de dag en Wibo had zo de eerste plaats in het individueel klassement van dag 1 gepakt....

De tweede wedstrijd verplaatste het hele circus zich naar Pennington, waar een totaal andere visserij werd verwacht. Geen kiezelstrand, maar een dijktafud tegenover het eiland Wight. De plaatselijk bekende vissers verwachtten voornamelijk zeebaarsjes tot ongeveer 30 cm. Voor ons een bekendere visserij! Dat bleek ook wel want deze wedstrijd verloren we maar nipt van de Engelsen. De individuele eer ging zelfs naar één van onze jongens.

Remi Lindhout ving zes vissen, vijf zeebaarsjes en een bot en bleef de Engelse wedstrijdcrack Ian Golds ruim voor. Ook Sjaak Verburg en Frank Dekker zaten hoog in de daguitslag. De zwaarste vis was echter voor onze Belgische vriend Rudy Jacobs, die een harder van bijna 40 cm wist te landen.

Maar omdat zijn ploeggenoten geen hoge noteringen behaalden, bleef het Belgische team opnieuw ruim achter ons Nederland.

Remi Lindhout met een zeebaarsje

's Avonds werden we in het Elmers Court Hotel in Lymington onthaald op een heerlijk sluitingsdiner. Ook de weduwe en kinderen van Allan Gilbert waren aanwezig om de prijsuitreiking mee te maken. Namens Sportvisserij Nederland bood Henri Karremans een foto op canvas aan die hij als collega van Allan een paar jaar geleden in Frankrijk had gemaakt. De familie was blij verrast en nam dit aandenken geëmotioneerd in ontvangst. Deze interland zal dan ook zijn naam blijven dragen. De totaaloverwinning was zoals verwacht voor het gastland Engeland, maar het Nederlandse team heeft zich in ieder geval staande gehouden tussen het "Engelse geweld". Individueel eindigde Remi Lindhout op een knappe derde plaats, terwijl Rob Punselie en Remco Geuze zich ook nog bij de eerste tien plaatsten. De Belgen werden derde, maar mogen volgend jaar revanche nemen, want dan organiseren zij deze "Allan Gilbert Memorial"!

Allen Gilbert

Henri Karremans